

ישׁוּעַ בְּרִצְבַּת נַזְרֵת
ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΖΟΙΘΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΙΟΥΔΑΙΩΝ
IESVS NAZARENVS REX IVDÆORVM

Robert Greig

PÅSKENS

åndelige betydning

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

PÅSKENS åndelige betydning

Robert Greig

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Påskens åndelige betydning

Af Robert Greig
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Ebba Larsen)

Kærlighed er en energi, som mennesket benytter i samme omfang, som det forstår dens betydning, og som det er i stand til at praktisere med indsigt.

Årets tre store esoteriske højtider

Ifølge åndsvidenskaben er den højtide, der kaldes påske¹, den første af tre store esoteriske højtider. Den anden er Wesak-højtiden og den tredje er Kristus-højtiden – herunder invokationsdagen. Det dybere formål med højtiderne er at udvikle menneskehedens bevidsthed, og derfor er det vigtigt, at man forstår højtiderne i dette lys.

Ordets oprindelse

Påskehøjtiden afholdes på dagen for fuldmåne i Vædderens tegn². Oprindelsen til ordet "påske" er gået tabt³. Engang blev de kristne højtider i mange tilfælde fastlagt,

---

1 Påsken er oprindelig en jødisk fest, som fejres til minde om dengang jøderne blev befriet fra slaveriet i Egypten og kunne begynde deres vandring i ørkenen. Begivenheden fandt sted ca. 1280 f.Kr.

2 Påsken ligger ikke på en bestemt dato som julen, men påskesøndag er fastlagt til den første søndag efter fuldmåne efter forårsjævndøgn.

3 Iflg. jøderne stammer navnet "påske" fra det hebraiske "pasak", som betyder "overskride", og som er betegnelsen for den jødiske påske – "Pesach". Med "overskridelse" henvises til den situation, hvor englen passerede forbi de jødiske huse under den sidste af de 10 plager – drabene på egypternes førstefødte.

så de havde nær relation til højtider i de eksisterende trosretninger. Derfor mener man, at navnet "påske" kan være afledt af navnet på tidligere tiders gudinde *Easter*. Årsagen er, at man udførte ceremonier for gudinden ved forårsjævndøgn.

Påskens stråleenergi

Ordet "påske" har relation til sanskritordet "*usra*", der betyder "gry" eller "begyndelse". Men "*usra*" betyder også "*stråle*". Sidstnævnte er interessant, for man skal netop opfatte påsken i betydningen "*stråleenergi*". Det viser, at jo længere tilbage i tiden man går for at opspore et ords oprindelse, jo nærmere kommer man ofte ordets oprindelige betydning.

Når man tænker på ordet påske som energi, er det nemmere at forestille sig en stråle, der bryder frem i øst ligesom en solopgang. Beskrivelsen er naturligvis symbolsk, men den kan hjælpe til at forstå begrebet påske som en tid, hvor en speciel stråleenergi bryder frem og påvirker menneskeheden. I den kristne terminologi skal det forstås som den opstandne Kristus-energi. For det meste glemmer de kristne, at det drejer sig om Kristus-energi, for præsterne har valgt at fokusere på korsfæstelsen som påskens absolut vigtigste begivenhed. Korsfæstelsen var en begivenhed, der fik stor betydning, og som samtidig repræsenterer et dybt mysterium, men mysterieaspektet i Kristi opgave hører man sjældent noget om i fejringen af påskehøjtiden.

Den opstandne Kristus-energi

Der er grund til at tænke lidt dybere over, hvad der menes med den opstandne Kristus-energi – den energi, der blev kanaliseret til menneskeheden, og som gav påsken en særlig betydning. Påsken overgik reelt enhver tidligere højtid, der blev afholdt på den tid af året. Energien udtrykker Guds kærlighed, og i påskedagene forstærkes selve naturen af Guds kærlighed. Derfor skal man tænke på kærlighedsenergien som en helt speciel kraft, der er til stede i påsken. Men samtidig skal man huske, at energien vibrerer hele året rundt. Og på trods af at påsken betragtes som en speciel kristen højtid, så både erkender og betoner alle andre religioner også begrebet kærlighed og giver den markant plads i fortolkningen af det guddommelige.

Kærlighed

Hvad betyder *kærlighed* egentlig, og hvilken natur har energien, der påvirker menneskets bevidsthed i påsketiden? Hele den kristne tro er baseret på *næstekærlighed*, men dybere tænkning og seriøse studier drejer sig næsten aldrig om kærlighedens betydning. Kirkerne har primært lagt vægt på menneskets forkerte holdninger og handlinger – altså det, der betragtes som syndigt, eller det, man *ikke* bør gøre. Det er yderst sjældent, at man præsenteres for dybe refleksioner over, hvad kærlighed i virkeligheden betyder. Hvis man er vokset op i et kristent samfund, har man hørt historien om den barmhjertige samaritan, som omtales i 13. kapitel i Paulus' første brev til korinterne, hvor der i den autoriserede version benyttes ordene "*elske hinanden*". Men det er også alt, hvad man hører i relation til emnet kærlighed.

Alligevel bruges ordet kærlighed hver dag i utallige og meget forskellige sammenhænge og i mange forskellige betydninger. Men findes der mon en fælles faktor i brugen af ordet? Kærlighed er bl.a. blevet beskrevet som en *tiltrækkende kraft* og som et udtryk for *begær*, men der findes ingen enkel forklaring. I Alice A. Baileys bøger har den tibetanske mester Djwhal Khul sagt, at man kan skrive en hel afhandling om emnet kærlighed, og alligevel vil det aldrig være udtømt og fyldestgørende.

På trods af tilsyneladende modsætninger og forvekslinger har de fleste et rimeligt begreb om, hvad der menes, når man bruger ordet kærlighed. Det afhænger af den sammenhæng, ordet bruges i. Man ved, at kærlighed kan komme til udtryk lige fra en indskrænket egoistisk holdning til den højeste aspiration på menneskeheden vegne. Årsagen er, at kærlighedsenergien altid svarer til den forståelse, man har af kærlighedens betydning og af evnen til at handle fornuftigt.

Næstekærlighed

På baggrund af disse tanker er det indlysende, at man ved påsketid skal forsøge at afstemme tankerne med de højeste aspekter af næstekærlighed. Måske er det nemmere at forstå, når man har læst følgende citat, hvor den tibetanske mester giver en definition af kærlighed. Han siger:

"Kærlighed er ikke at have en hengiven mentalitet eller at være i besiddelse af en kærlig natur. Egenskaberne er sekundære og et resultat af kærligheden. Når menneskets intuition er udviklet, vil både hengivenhed og en udstrømmende kærlig ånd nødvendigvis komme til udtryk i den reneste form, men det, der skaber disse egenskaber, er noget langt dybere og mere omfattende. Det er en synteseskabende og omfattende forståelse af livet og alle skabningers behov (det er bevidst at de to ord er valgt), som det er en gudesøns ret at arbejde for. Forståelse afviser alt det, der skaber barrierer, kritik og isolation. Den ser ingen forskel, selv ikke når den vurderer behov, og for det menneske, der viser kærlighed som sjæl, skaber den en umiddelbar identifikation med den, kærligheden rettes imod".⁴

---

⁴ Alice A. Bailey: *Blændværk, et verdensproblem*, s. 4-5

Et andet sted siger Djwhal Khul:

"Kærlighed er i virkeligheden – esoterisk set – indsigtfuld forståelse og en skarp evne til hurtigt at opfatte årsagen til en situation. Konsekvensen er, at man undlader kritik og arbejder videre i tavshed. Den kan først komme til udtryk, når tavshedens begrænsende side er væk, når det ikke længere er nødvendigt at skabe ro i sin lavere natur og i idéernes mange stemmer for at forstå og identificere sig med det, der skal have kærlighed. Er det muligt at se skønheden i begrebet og forstå naturen af det tavse dyb af sand forståelse?"⁵

Til de to definitioner af kærlighed – der berører kærlighedens højeste aspekt – kan man tilføje det, som iflg. Djwhal Khul skal være disciplens mål, når det drejer sig om at praktisere kærlighed. Han siger:

"Når kærlighed til alle skabninger – uanset hvem de er – så småt erkendes i disciplens hjerte uden at bekymre sig om sin egen person, er det tegn på, at disciplen nærmer sig indiviellsens port, og at de nødvendige, forberedende løfter kan afgives. Løfterne er nødvendige, før mesteren kan bekendtgøre disciplens navn som aspirant til indvielse. Når disciplen ikke lader sig påvirke af personlighedens lidelse og smerte – når det er blevet irrelevant, om

---

⁵ Alice A. Bailey: *Hierarkiets fremtræden*, s. 105

disciplen møder lykke på sin vej eller ej – når det eneste formål med livet er at tjene og frelse verden – og når andre menneskers behov har større betydning for disciplen end egne behov – først da overstråler kærlighedens ild dette menneske, og verden kan varme sig ved disciplens fødder. Kærligheden skal have vist sin værdi i praksis, og ikke kun være en teori eller et unyttigt ideal eller en smuk følelse. Den skal udvikles i livets prøver og modgang, og livets primære impuls skal gå i retning af selvopofrelse og villighed til at ofre den lavere natur”.⁶

Et eksempel på kraft

Ovennævnte definitioner afslører unægteligt nogle positive idealer og principper, men de overstiger langt de fleste menneskers evner. Kun meget få vil være i stand til at praktisere dem. Der er tale om abstrakte begreber, der ikke hjælper meget, når det drejer sig om hverdagens forpligtelser og om at forsøge på at forstå, hvad kærlighedsenergi egentlig er.

Men det er netop på grund af det vanskelige ved at forstå den ægte og dybere natur af kærlighed og blive i stand til at tune ind på kærlighedens bølgelængde, at Kristus demonstrerede kærlighedens betydning i sit liv. Det er hans eksempel, der gør det muligt at udvikle de egenskaber, man ønsker at dele med andre. De fleste har i livets løb haft idoler, som man forsøgte at efterligne. Muligvis var det en ældre bror eller søster, en far eller mor, en lærer eller måske en berømt indeni for et område, man selv er interesseret i. Det kunne også være en nationalhelt, en sportsstjerne eller måske en historisk person. Man ønskede at blive som idolerne, og man forestillede sig, hvordan personen ville opføre sig, og man forsøgte at gøre det samme. Man forestillede sig, at man selv kunne alt det, idolerne kunne. Og man voksede op med denne metode.

---

⁶ Alice A. Bailey: *Indvielse - menneskelig og solar*, s. 199-200

Barndommens leg i fantasien er begyndelsen på en proces, som udvikles i voksenalderen. Og den samme proces gælder for menneskeheden som helhed. Barndommens personlige helte blev erstattet af moralske forbilleder, intelligente undervisere og lærere, vise mestre og avatarer. De præsenterer de egenskaber for menneskeheden, som den har behov for at udvikle for at skabe bevidsthedsudvidelse. Efterhånden som menneskeheden udvikler sig, kommer forskellige aspekter af gudommelighed til udtryk via forbillederne, som er i overensstemmelse med tidens behov.

Symbolet på menneskets forestillingsevne er en stige, der fører op til Gud. I virkeligheden er forestillingsevnen menneskets mest magiske metode, for det er ved at bruge den skabende forestillingsevne, at man kan udvikle de nødvendige egenskaber, der kræves for at fuldføre de dybeste ønsker. Den opstegne Kristus demonstrerede næstekærlighedens kvalitet og kraft – ikke alene i betydningen af dødens overvindelse, men i betydningen af *bevidsthedsudvidelse* – dvs. evnen til at transmudere stof til ånd. Denne begivenhed satte en vibration og en energi i bevægelse, som menneskeheden kan tune ind på ved hjælp af forestillingsevnen.

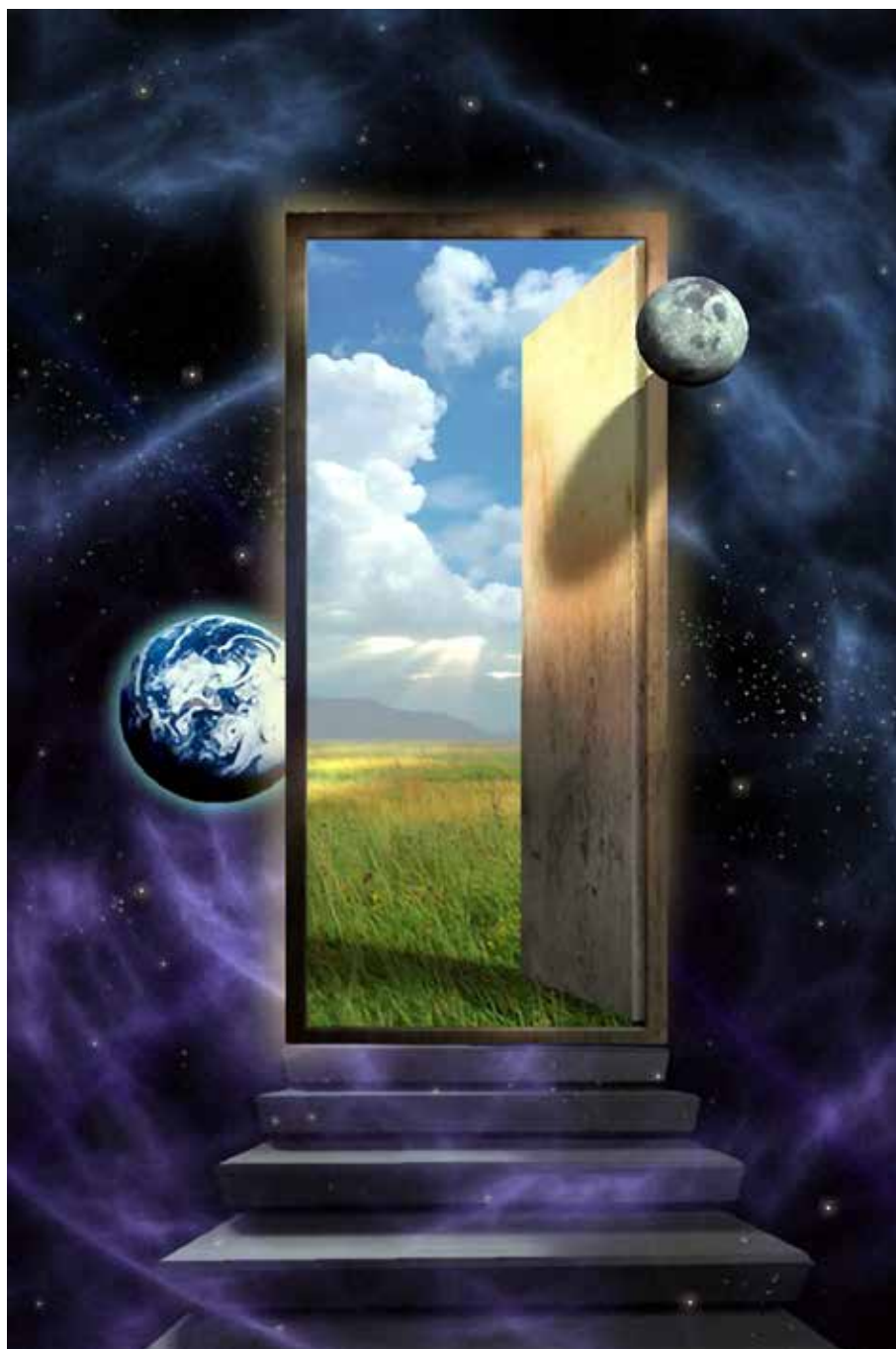
Selvrealisering

I Den Nye Tidsalder skal mennesket imidlertid forsøge at løfte sig op over det niveau, hvor det efterligner ophøjede lærere. Ved hjælp af meditationsteknikker skal mennesket spore sig mere direkte ind på de kræfter, som lærerne har udtrykt. Tiden er inde til at se bort fra de personlige forestillinger og i stedet påtage sig forpligtelsen til at manifestere de *energier*, som man ønsker at udtrykke. Ligesom et barn, når det vokser op og lærer at stå på egne ben, giver udtryk for en "selvrealisering" af de kvaliteter, som det ønsker at opnå, på samme måde skal menneskeheden lære at blive modtagelig for de energier, der står til rådighed for dens videre udvikling.

Den skabende imagination

Personlighedens forestillinger medfører menneskehedens fremskridt, hvis de benyttes rigtigt, og de kan give styrke til personlighedens ønsker. Nu er tiden inde til, at *sjælens* kvaliteter skal udvikles. Derfor skal fremskridtet foregå ved hjælp af *den skabende forestillingsevne* – den guddommelige stige til Gud. Men det er mennesket selv, der skal klatre op ad stigen.

Tænk et øjeblik over det. Tænk som en gruppe, der har til hensigt af alle kræfter at deltage i påskehøjtiden – at erkende menneskehedens fælles mål og at føle enighed i den fælles indsats – med en begejstret holdning.

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk